

Naujoji Tvarka

#201

1 / 2024 (135)

Leksikonas - Michael Kühnen

60 - KARAS

Vienas dažniausių įprastos žiaurumo propagandos kaltinimų yra tas, kad nacionalsocializmas reiškia karą ir kad Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija mato savo tikslą kariauti arba kad ji tai darė praeityje. Šie teiginiai yra faktiškai nepagrįsti ir yra tik pretekstas persekioti ir uždrausti NSDAP pokario Vokietijoje.

Mokslinė nacionalsocializmo doktrina - biologinis humanizmas - skelbia, kad kova už būvį yra svarbiausias biologinis gamtos dėsnis žmonių bendruomenės gyvenime kartu su paveldimumu ir diferenciacija, todėl nacionalsocializmas pateisina savo politinį tikslą - per kovą siekti nuolatinės geriausiųjų atrankos, formuoti nacionalinį elitą, kuriame įsikūnytų ateities aukštesnysis žmoniškumas. Nacionalsocializmas rasinėje kovoje taip pat pripažįsta pasaulio istorijos judėjimo principą ir vykdo rasinio atskyrimo politiką, pasitelkdamas rasinius įstatymus (taip pat žr. Rasė). Galiausiai nacionalsocializmas skelbia, kad pakankamo gyvenamojo ploto įsigijimas ir išsaugojimas yra būtina sąlyga žmonių rūšiai išsaugoti ir vystytis.

Istoriškai neginčijama, kad visus šiuos biologiškai teigiamus ir būtinus tautos ir

jos atsakingos vadovybės uždavinius (kova už būvį, atranka, rasinė segregacija, gyvenamoji erdvė ir t. t.) skatino (pergalingas) karas. Taip reikia suprasti ir garsius senovės graikų filosofo Heraklito žodžius: "Karas yra visų daiktų tėvas".

Tačiau jau Pirmasis pasaulinis karas įrodė, kad šiuolaikinių techninių masinio naikinimo ginklų amžiuje karas nebėra biologiškai teigiama kova, kurioje nugalė biologiškai stipriausias, bet sukelia neigiamą atranką visoms dalyvaujančioms tautoms. XX a. antrosios pusės Europos nuosmukį ir dekadansą iš esmės lėmė ši minusinė atranka, kurią sukėlė du pasauliniai karai pirmojoje pusėje. NSDAP ir jos lyderis Adolfas Hitleris, kaip Pirmojo pasaulinio karo fronto karys, anksti tai suprato, todėl stengėsi išvengti karo ir tik paskelbė, kad karas už gyvenamąją erdvę, kuri tapo būtina žmonių rūšiai išsaugoti ir vystytis, yra etiškai pateisinamas (taip pat žr. Etika).

Pasaulinė politinės nakties sistema - liberalusis kapitalizmas su savo demokratijomis ir sionizmas - sukėlė 1939/50 m. JdF karą ir privertė nacionalsocialistinę Vokietiją, kuri norėjo kariauti tik dėl gyvenimo erdvės ir prieš bolševizmą Rytuose, pradėti naują pasaulinį karą. Todėl naujosios kartos nacionalsocializmas šiandien pagrindiniu priešu laiko liberalųjį kapitalizmą, atsisakė ekspansijos į Rytus idėjos ir yra įsitikinęs, kad atominiame amžiuje karas galutinai nustojo būti kova atrankos prasme ir politikos priemone artimiausioje ateityje. Tuo tarpu tai ta po žmonių, o gal ir visos žmonijos savižudybės pavojumi.

Tačiau nacionalsocializmas kovą laiko biologine būtinybe, kuri nebegali ir neturi būti vykdoma kaip karas. Nesmerkdamas kovos, kuri priklauso gyvenimui ir kurios pabaiga reiškia tik mirtį, nacionalsocializmas šiandien labiau nei bet kada anksčiau save laiko taikos judėjimu, bendruomene, kovojančia už vienintelę tikrąją taiką - teisingumo taiką ir tautų apsisprendimo teisę, taiką, kuri įgalina ir užtikrina jų, kaip rūšies, išsaugojimą ir vystymąsi, taip pat vėl įgalina teigiamą atranką.

61 - KARO KALTĖS MELAS

Teiginys, kad nacionalsocialistinė Vokietija buvo vienintelė arba pagrindinė Antrojo pasaulinio karo kaltininkė arba kad nacionalsocializmas iš esmės siekė karą ir todėl buvo nusikalstamas, kartu su melu apie holokaustą prieš Europos žydus yra vienas populiariausių prieš žiaurumo propagandos kaltinimų. Iš tikrųjų revizionistinė istoriografija jau seniai patvirtino, kad Vokietija abiejuose pasauliniuose karuose iš esmės buvo nekalta. Tačiau gynyba nuo žiaurios prieš propagandos nėra Naujojo fronto minties bendruomenės propagandos užduotis, o palikta liaudies švietimui (partijos viduje - mokymui).

Vietoj to Naujasis frontas su pasididžiavimu pripažįsta nacionalsocialistų supratimą, kad kova yra lemiamas viso žmogaus ir bendruomenės gyvenimo bei vysty-

mosi dėsnis ir kad karių kovingas požiūris į gyvenimą buvo, yra ir lieka nacional-socialistinio žmoniškumo pavyzdžiu. Tačiau lygiai taip pat aiškiai ji skelbia, kad atominiame amžiuje karas nebegali būti politikos priemonė ir todėl turi būti atmes-tas, nes net ir neatominėje sferoje jis niekada nebuvo ir nėra tikslas pats savaime, o visada tik priemonė tikslui pasiekti ir etiškai pateisinamas tik tiek, kiek jis skatina tautos ar rasės rūšies išsaugojimą ir vystymąsi, bet ne tada, kai kelia jiems pavojų (žr. taip pat Etika).

Todėl nacionalsocializmas nereiškia karo. Nacionalsocializmas yra taika, kuri įma-noma tik remiantis tautų apsisprendimo teise saugioje ir pakankamoje gyvenimo erdvėje. Naujojo fronto nuomone, kelias į šį tikslą yra neutralumo politika, nacio-nalinė politika Rytų atžvilgiu ir siekis sukurti Ketvirtąjį reichą kaip didelio masto Europos tvarką (taip pat žr. "Europa"). Aktyvi nacionalinė taikos politika yra ge-riausias ir įspūdingiausias melo apie karo kaltę paneigimas.

62 - KULTŪRINĖ REVOLIUCIJA

Kultūrinė revoliucija - tai nacionalsocialistinės revoliucijos dalis, kuri žemiau valdžios ir politikos kovos lygmens atsigręžia prieš šiandieninio minusinio pasau-lio dekadansą vien tik mobilizuodama mases prieš tam tikras socialines nuoskau-das, įvykius ir įpročius ir taip keisdama požiūrį į gyvenimą ir buitį. Pagrindinis kultūrinės revoliucijos gyvenimo būdas - maištas.

Taigi kultūrinė revoliucija siekiama pakeisti ne galios santykius, o elgesį ir požiūrį, taip sukuriant pagrindą Nacionalsocialistų partijai ilgam laikui įgyti valdžią (žr. Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija). Galima išskirti du Kultūrinės revoliucijos etapus - prieš nacionalsocialistų partijai užimant valdžią ir po jos.

Prieš užgrobianant valdžią kultūrinė revoliucija mobilizuoja mases prieš buržuazinį, dekadentišką gyvenimo būdą (žr. buržuazija) - be politinės kovos, kuria siekiama įgyti valdžią, - didina nepasitenkinimą nuoskaudomis iki maišto ir taip veda žmo-nes prie revoliucijos būtinybės suvokimo. VFR kultūrinė revoliucija pirmiausia nukreipta prieš amerikoniškumą - dabartinę pagrindinę jėgą ir pagrindinį arijų rasės dekadanso kaltininką (žr. "arijų"). Apskritai Vokietijos kultūrinė revoliucija tapo svarbia Naujojo fronto taktikos dalimi.

Po valdžios užgrobimo kultūrinė revoliucija išsaugo maišto dvasią, ypač tarp jau-nimo, taip užkirsdama kelią nacionalsocialistinės liaudies valstybės degeneracijai į didžiavalstybę (žr. Valstybė) ir formuodama augančių kartų požiūrį į gyvenimą iki pat Naujosios tvarkos įgyvendinimo. Kultūrinės revoliucijos šūkis:

MAIŠTAS PATEISINAMAS!

Programiškai Vokietijos kultūrinė revoliucija įtvirtinta NSDAP partijos programos 23 punkte.

63 - HABITATAS

Apsisprendimo teisė apima rasių, tautų ir etninių grupių teisę į išlikimą, aukštesnį vystymąsi (rūšių išsaugojimą ir vystymąsi) ir laisvę. Būtina sąlyga - saugi ir pakankama gyvenamoji erdvė. Todėl Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija savo partijos programos 3 punkte reikalauja žemės ir dirvos, kad būtų galima išmaitinti vokiečių tautą, kitaip tariant, pakankamai gyvenamojo ploto.

Buveinė yra pakankama, jei ji užtikrina rūšies išsaugojimą, rūšies vystymąsi ir žmonių laisvę apsirūpinti maistu ir žaliavomis, kitaip tariant, jei ji suteikia nepriklausomybę dėl savarankiškumo. Turint daugybę žmonių, tai įmanoma tik sukūrus didelio masto tvarką - sukūrus imperiją.

Kad vokiečių tautai užtektų gyvenamosios erdvės, Naujasis frontas, kaip būsimos, naujai įkurtos NSDAP branduolys, siekia sukurti Ketvirtąjį reichą kaip plataus masto Europos gyvenamosios erdvės, apimančios Vakarų ir Rytų Europą, arabų gyvenvietes, Persiją ir Turkiją (taip pat žr. Arabai, turkai ir parsai), tvarką. Naujasis frontas atmeta bet kokią imperializmą ir karą kaip politikos priemonę. Ketvirtasis reichas veikiau turėtų būti plataus masto santvarka, kuri leistų visoms dalyvaujančioms tautoms - germanų, romėnų, slavų, Šiaurės Afrikos, Mažosios Azijos ir Artimųjų Rytų tautoms - kurti laisvas tautas, išsaugoti ir plėtoti savo rūšis bendroje gyvenimo erdvėje:

Jokio rasinio chaoso ir mišrios giminystės, kaip skelbia įvairios internacionalizmo erezijos, bet laisvų tautų imperija, gerbianti gyvybės įvairovę (taip pat žr. diferenciaciją, rasinę segregaciją ir rasinius įstatymus), taikos ir teisingumo tvarka.

64 - GYVYBĖS APSAUGA

Nacionalsocializmo gyvybės apsaugos politika apima rūpinimąsi aplinka ir žmogumi kaip natūralia būtybe, kaip tai apibrėžia biologinis humanizmas kaip nacionalsocializmo mokslinė epistemologija. Todėl gyvybės apsauga yra aplinkos apsauga ir rasinė higiena ir tarnauja laisvų ir sveikų žmonių sveikoje ir natūralioje aplinkoje tikslui.

Tokiu būdu nacionalsocializmas visų pirma atsigręžia prieš destruktivų materializmo požiūrį į gyvenimą ir ideologinį žmonių lygybės dogmatizmą, taip pat prieš kiekvieną kitą požiūrį ir nuostatą, naikinančią aplinką ir stumiančią rases bei tautas į biologinį ir kultūrinį dekadansą - taigi į nacionalinę mirtį. Su gyvybės apsaugos idėja nacionalsocializmo ideologinis ir biopolitinis tikslas derinamas su Naujojo fronto politine taktika.

Dvi pagrindinės šios taktikos kryptys - kova prieš aplinkos niokojimą ir kova prieš užsienio infiltraciją. Taigi Naujasis frontas mutatis mutandis atkartoja nacionalso-

cialistinės Vokietijos darbininkų partijos pirmojo kovos laikotarpio taktiką, kuri nacionalsocializme sujungė nacionalizmą (revoliucinę "pirminės dešinės" stovyklos srovę) ir socializmą (revoliucinę "kairiosios" stovyklos srovę) ir taip sukėlė politinę dinamiką, kurios sprogstamoji jėga sudarė sąlygas nacionalsocialistinei revoliucijai ir ją paskatino.

Panašiai ir dabartinėje VFR svetimšalių skverbimosi (tariamai "dešiniųjų" problema) ir aplinkos niokojimo (tariamai "kairiųjų" problema) problemos yra dvi svarbiausios ir galinčios sugriauti sistemą valdančiosios sistemos krizių sritys. Naujasis frontas jas sujungia po raktiniu žodžiu "gyvybės apsauga", pagal savo strategiją derina su išipareigojimu nacionalsocializmui ir taip ilginiui taip pat iššaukia revoliucinę dinamiką, kuri mirtinai paveikia liberalųjį kapitalizmą, nes jis dėl savo prigimties nepajėgus spręsti tokių liaudies bendruomenės gyvenimo problemų.

65 - TEISĖTUMAS

Nacionalsocializmo valstybės teorija griežtai skiria teisėtumą ir teisėtumą.

Teisinė yra kiekviena valstybė, kuri galios politikos požiūriu gali įgyvendinti konstituciją ir, remdamasi ja, sukurti visuotinai privalomą teisinę tvarką. Kadangi ši valstybė leidžia Nacionalsocialistų partijai (žr. Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija) vykdyti kampaniją ir siekti savo idėjų bei tikslų pagal šią tvarką, ji pripažįsta šį teisėtumą ir kovoja pagal šią tvarką:

Nacionalsocialistų partija siekia teisinės revoliucijos!

VFR Naujojo fronto idėjinė bendruomenė savo reikalavimais ir valstybės reformų programa sudaro tam sąlygas. Tik ten, kur vyraujantis teisėtumas nebepalieka prasmingos erdvės legaliam partiniam darbui, partija pradeda nelegalią kovą iki pat ginkluoto vilkolakio pasipriešinimo.

Taigi, jei valstybės teisėtumas yra išimtinai jos galios klausimas, jos teisėtumas priklauso nuo jos *raison d'être*. Valstybė yra ne tikslas, o priemonė tikslui pasiekti! Tačiau pagal nacionalsocialistų įsitikinimus valstybės *raison d'être* gali būti tik žmonių ir rasių rūšies išsaugojimas ir vystymasis. Vien šis tikslas suteikia valstybei legitimumo. Be to, pagarba savo tautos istorijai ir tradicijoms bei žmonių masės pritarimas yra būtinos valstybės teisėtumo sąlygos. Todėl teisėta yra ta valstybė, kuri:

1. laiko save nacionalinės istorijos ir tradicijų paveldėtoja ir saugotoja;
2. gali remtis žmonių sutikimu;
3. siekia išlikti ir siekti aukštesnio išsivystymo pagal rūšį ir gamtą ir tame mato savo gyvenimo tikslą.

Iš to išplaukia, kad nė vienas šiandien Vokietiją valdantis režimas nėra teisėtas.

Naujasis frontas priešpriešina šios pokario santvarkos galios ir politikos teisėtumą ideologiškai pagrįstam NSDAP, kaip politinio avangardo organizacijos ir vokiečių tautos valios reiškėjos, teisėtumui (taip pat žr. "Valia"). Legalumo ir teisėtumo sintezė įvyksta tik nacionalsocialistiniame Volksstaate, kuris susilieja su Naująja tvarka.

66 - LIBERALIZMAS

Liberalizmas yra individualizmo politinė ideologija ir, kaip ir pastarasis, Apšvietos revoliucijos rezultatas.

Nors Apšvietos rūpestis - išlaisvinti individą iš viduramžių dogmatizmo pančių ir priklausomybių - buvo visiškai pagrįstas ir būtinas, liberalizmas savo ruožtu greitai pasinėrė į prigimčiai priešingą dogmatizmą ir, svarbiausia, įtvirtino visų žmonių lygybės dogmą. Be to, liberalizmas laisvę supranta kaip autonomiško ir už save atsakingo individo, galinčio būti ar tapti bet kuriuo žmogumi be jokio skirtumo, beribiškumą. Taigi liberalizmas ištirpdė senųjų arijų tradicijų likučius ir tapo dekadanso varikliu. Liberalizmas nuo tada tapo politine kauke, slepiančia patį nuodingiausią ir beprasmiškiausią materializmą ir visišką vertybinį reliatyvizmą:

Liberalizmas - tai beprasmiškumas, prisidengęs protu!

Liberalizmas politiškai įgyvendinamas Vakarų tipo demokratijoje, kurios socialinė forma yra liberalizmas, ir kartu su ekonomine kapitalizmo forma sudaro liberalųjį kapitalizmą - socialinę ir ekonominę dekadentinio minusinio šiuolaikinės Vakarų civilizacijos pasaulio santvarką.

Nacionalsocializmas įveikia liberalizmą savo laisvės idėja, o liberalizmo suformuota vakarietiška demokratija - žmonių bendruomenės idėja. Taigi nacionalsocializmo suformuota laisva ir bendruomenės saistoma asmenybė triumfuoja prieš liberalizmo suformuotą manipuliuojamą, izoliuotą ir arogantišką individą.

67 - LIBERALUSIS KAPITALIZMAS

Liberalusis kapitalizmas yra socialinė ir ekonominė forma, atspindinti buržuazijos prigimtį ir pobūdį, o jo politinis atitikmuo - vakarietiško tipo demokratija. Liberalusis kapitalizmas kyla iš materializmo požiūrio į gyvenimą, taip skatindamas dekadansą, todėl amerikonizmo ir jo siekimo dominuoti pasaulyje labai naikina išsivysčiusias tautas ir rases.

Liberaliajame kapitalizme socialinė liberalizmo forma ir ekonominė kapitalizmo forma kartu sudaro mirtiną nuodą, nukreiptą prieš laisvų tautų išlikimą ir jų aukštesnę vystymąsi pagal jų rūšį ir prigimtį. Liberalizmas ir kapitalizmas yra neišvengiami sąjungininkai, nes liberalizmo beprasmiškumas ir vertybinis re-

liatyvizmas skatina ekonominę formą, kurios vienintelis tikslas - turėti pinigų, o kapitalizmas, nuolat apeliuodamas į žemiausius žmogaus instinktus - pavydą, egoizmą, pelno siekimą, - skatina materializmą, kuris yra nuodinga liberalizmo gėlė.

Nacionalsocializmo revoliucija laisvės ir tautinės bendruomenės idėjomis įveikia liberalizmą, o kapitalizmą - panaikindama palūkanų vergovę ir pašalindama darbo jėgos ir pastangų nereikalaujančias pajamas korporatyvistinėje nacionalinėje ekonomikoje, sutvarkytoje pagal völkisch socializmo principus (žr. taip pat korporatyvizmas).

68 - VYRŲ ASOCIACIJA

Biologinis humanizmas, kaip mokslinė nacionalsocializmo doktrina, supranta žmogų kaip bendruomeninę būtybę ir laiko jį integruotu į gamtines ir kultūrinės bendruomenės. Nors šeima, kaip mažiausia natūrali bendruomenė, yra didžiųjų organinių bendruomenių (žr. Volk ir Rasse) gemalinė ląstelė ir pagrindas, o moteris, kaip motina (žr. Mutterschaft), turi lemiamą reikšmę, vyro sąjunga yra visų kultūrinių bendruomenių (žr. Nation, Staat, Reich ir kt.) gemalinė ląstelė ir pagrindas. Be kultūrinio vyriškų sąjungų formavimosi neišsivaizduojamas nei pažangių civilizacijų sukūrimas, nei kultūrinių institucijų patvarumas.

Visa iš bendruomenės kylanti kultūra, visas valstybės gyvenimas grindžiamas männerbündian tvarkos principais. Jų nykimas yra akivaizdus dekadanso įrodymas. Kiekvienos kultūros pradžia yra vyrų sąjunga, kuri nuo neatmenamų laikų buvo veiksminga visų pirma dviejose gyvenimo srityse: Sveikose žmonių bendruomenėse vyrų sąjungos lemia dvasinį vadovavimą (iš pradžių kunigų brolijos ir dvasiniai religiniai ordinais - taip pat žr. Ordinais), taip pat bendruomenės vidaus ir išorės apsaugą (iš pradžių karių brolijos ir riterių ordinais - žr. Soldatentum).

Vadovaudamasi šiomis išvalgomis, Nacionalsocialistų partija (žr. Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija) nuosekliai organizuojasi kaip vyrų lyga. Ši nacionalsocialistų partijos vyrų lyga su politinių lyderių korpusu perima intelektualinį vadovavimą tautai (žr. "Führerprinzip") ir kartu su "Sturm-Abteilung" (SA) - vidinę ir išorinę tautinės bendruomenės apsaugą. Naujojoje santvarkoje dėl to atsiranda nauja rasinė diduomenė.

Pramogos su svastika

Anekdotų rinkinys, kurį sudarė Gerhardas Lauckas

27.

Sustojome užsipilti degalų greitkelyje per Ajovą. Mano draugas pastebėjo, kad žmonės, sėdintys šalia mūsų furgone, kalbėjo vokiškai. Todėl jis nuskubėjo atgal ir paėmė NSDAP/AO vokiečių kalba leidžiamo laikraščio "*NS Kampfruf*" egzempliorių. Tada jis priėjo prie vokiečių, padavė jiems laikraštį ir šiek tiek papasakojo apie NSDAP/AO.

Įsivaizduoju, kad grįžę į Vokietiją jie papasakojo apie šį mažą susitikimą ne vienam draugui.

Kas žino, gal jie net tapo prenumeratoriais.

28.

Kažkokių būdu man pavyko užklijuoti NSDAP/AO lipduką prie pat įėjimo į judrią Hamburgo pagrindinę traukinių stotį ir niekas manęs nesulaikė. Nuėjau apie 100 pėdų ir lėtai atsisukau, kad pažiūrėčiau, ar mane seka policija ar raudonieji (viskas buvo gerai), ir kad pažiūrėčiau, ar į lipduką nebus reaguojama.

Beveik tuoj pat prie lipduko sustojo vyresnio amžiaus vyras, kuris ėjo lėčiau nei dauguma žmonių, ir įsistebeilijo į jį. Tada jis įkišo ranką į kišenę ir išsitraukė kažką, kas atrodė kaip popierius ir rašiklis. Žinoma, jis kažką užsirašinėjo, tikriausiai NSDAP/AO adresą iš lipduko, kaip spėjau.

Vėliau NSDAP/AO gavo laišką iš vieno vokiečio, kuris rašė, kad mūsų adresą sužinojo iš lipduko, kurį pamatė Hamburgo traukinių stotyje, ir norėjo gauti mūsų literatūros.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUßERLANDS - UND AUßERLANDSANGEHÖRIGEN

Der Kampf geht weiter!

Seit dem Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder ein Thema in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Männliche von Knechtsdienst, Verurteilung, Verfolgung und Verurteilung haben nicht abgemindert, den Kern der gesamten Bewegung hat gebildet Führer Adolf Hitler zu entwickeln.“

Alle Nationalsozialisten sind unsterbliche Völker und Kameraden werden nicht durch ein Schicksal im Kampf von der Erfüllung unserer weisen Völker. Die Bewegung ist eine ewige geworden, aber die Größe des hochbegabten Völkern ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Ein unverwundliches Organ ist also Adolf, der Völkern – gegen alle weissen Völker () – zu bringen. Seine Mission sind Erziehung, Überführung und Kameraden werden.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Wahlkampf" oder in "Bewegung", ob in "Propaganda" oder in "Kampf" oder in "Schicksal" anderer Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottard Lank

NS naujienų biuletėnis
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Priekinė ataskaita
Interviu su Molly**

Trečioji dalis

NSK: Dabartiniai jūsų projektai aktyviausiai susiję su filosofija ir menu.

Aptardinkite savo požiūrį į tokių temų poveikį politikai.

Molly: Daugiasia demesio skiria Adolfui Hitleriui ir "Zemogius armija" (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Dabar jau turiu 21 puslapį, o dar tiek daug turia padaryti. Antrąjį pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieški informacijos apie vieny, dabys, o rami dar die dabys, kurioje reikia ištirti. Jautėsi tarsi archeologas, atkasinėjantis palaidotą praeitį. Present, kurios Jie nemorę tikėti į dienos šviesą. U2 informacijos ir nuotraukų atpažinti vėl galime padėkoti internetui. Metams bėgant at įvairių žemes kampanijų į paviršiu iškilim rėty daiktų. Dažnai atrodo, kad tai

the **NEW ORDER**

Number 179 (197) Printed 1973 April 26, 2017 (12)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture dilution, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lank

**NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!**

Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų

Šimtai knygų daugeliu kalbų

Šimtai svetainių daugeliu kalbų

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info